

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiul pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuliile nepublicabile nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere armoni — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Din cauza ss. serbători ale botezului Domnului nrul cel mai de aproape va apăre Joi în 10 Ianuarie.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1880 cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei.

Bani de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire prin assignații postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumărăntului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime să fie scrise bine, ca să se poată celi.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Decemvrie 1879 ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista sau a întârzia cu espedarea foiei*). Acei on. dd., cari prenumără de nou, să nu întârzie, pentru ca editura să se poată orienta cu tipariile esemplarelor.

Editura „Telegrafului Român” în Sibiul.

* O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Revista politică.

Sibiul, în 4 Ianuarie.

Să stăm bine, dar nu cu frică, să luăm aminte cele ce se întimplă în apropiere și în depărtare!

Scirile ce ne au venit dela Budapesta, după cum vedem, sînt serioase. Un noroc, care nu este prefiut din destul, a ferit capitala Ungariei de o catastrofă completă.

Însă procesul nu este încheiat, lini-

cea publică în centrul politic unguresc încă nu este restaurată, lumina aprinsă este împlântată în cada cu pulvrea de pușcă. Sgduiturile repețindu-se o schinteie cât de mică poate pricinii exploziunea destructivă în dimensiuni necalculabile.

Raporturile ce le împărtășim la alt loc sînt cele mai moderate; altfelu raportează foile din opozițiune și despre cele ce s'au întimplat până acum. După aceste tumulte, la a căror cunoștință am ajuns până acum, au fost mai puțin calme și netede de cât le cunoaștem noi. Însă multămintă cerului că până în momentul când scriem știrile aceste lucrurile n'au ajuns la o și mai fatală exploziune.

Materialul gata de a lua foc este însă grămădit și în loc de a'i lua însușirile aprindecioase celui grămădit deja se mai grămădesce altul tot așa de periculos.

Duelul cu sfârșitul nenorocit a produs alte provocări de alte dueluri.

Sfârșitul acestora, sfârșitul celui dintâin încă nu se poate prevedea. Stingându-se viața lui Verhovay, întemplantu-se ca în următoarele dueluri să se stingă și viața altuia dintre cei provocați turburările, pe lângă toate precautele din partea organelor ordinii publice, se pot întinde până la disordini periculoase, a căror sfârșit nimenea nu este în stare a'l prevedea.

În fața acestor împregiurări atât de serioase, trebuie să cugetăm la tot felul de eventualități, cari vor înfluița și asupra politiceii statului.

Din Viena s'a telegrafat în 15 Ianuarie: În comisiunea bugetară a delegațiunei austriace, ministrul de esterne, baronul Haymerle (șise în răspunsul seu la interpelețiuni, că atitudinea guvernului în cestiunea Gusiniei este desemnată în mod clar de tractatul dela Berlin, prin urmare el va insista cu hotărîre prelungă a predare. În cestiunea de delimitațiune greco-turcească discusiunile amicabile

asupra unei limite ecuitabile și juste s'au întrerupt numai prin schimbarea în ministerul francez; guvernul austro unguresc este gata a admite împreună cu alte puteri o mediațiune, îndată ce aceasta se va cere în mod formal. Cu privire la Serbia ministrul a repetat declarațiunile date în comisiunea delegațiunei unguresci, a rătăind, că el s'a întrepus în prima linie pentru construirea liniei Belgrad Niș. Guvernul se află în raporturi amicabile și sincere cu toate puterile și a susține acele raporturi va fi nesuința sa cea mai sinceră. Raporturile intime ale Germaniei cu Austro-Ungaria datează din un timp vechiu, contele Andrassy și-a făcut de a sa chiemare a le cultiva și aceasta a întimpinat din partea Germaniei o prevenire completă. Tractatul din Berlin ne îndreptăția la speranța, că credința în pace va prinde rădăcini la popoare, dar aceasta linișcirea din temeiuri, ce nu se pot discuta, va a urmat în mesura deplină cum s'a dorit. Schimbarea de idei cu principele Bismarck a constat solidaritatea de interese în toate cestiunile cele mari, precum și o omogenitate în modul de a judeca aceste cestiuni în toate consecuențele lor posibile. Această înțelegere are să formeze în Europa centrală prin alipirea strînsă a două puteri însemnate simburile, la care se poate alipi ori și care putere, care urmărește scopuri de pace. Această înțelegere are și în sine o astfel de soliditate, cum numai poate să'i dea ori și ce formă de cuvânt scris. Cu privire la Bosnia și Erzegovina toate decisiunile congresului s'au luat prin vot unanim; deci nime în Europa nu are drept, a anuția această dispozițiune din tractat. Cât pentru Novibazar nu e a tătuță vorbă de ocuparea sanđacului cât mai mult de asigurarea dreptului de a pune în lucrare această ocupare ori și când; convențiunea din Maiu, încheiată de contele Andrassy, în-

samnă numai executarea tractatului din Berlin, pe care corpurile legislative îl primiseră deja.

Despre pregătirile rusesci scrie un corespondent la „P. Ll”, că cu toate desmînțirile nu se pot ascunde. Însăși fapta, că țarul s'a vedut necesitat a descoperi prin dl de Oubrill împăratului german unele lucruri însemnate, cari l'a motivat la dislocațiunile de trupe făcute la marginile apusene a le împărăției rusesci, dă dispozițiunilor militare rusesci un colorit suspect. Descoperirile aceste au făcut în Berlin impresiunea, că cine se escusă se acusă.

Despre politica franceză în orient observă „Republique francaise” că de aici încolo diplomația va avea să proteagă pe catolici până când sînt în drepturile lor, dară să nu facă politică catolică sau papistică.

Tumulte din Budapesta.

Regretabilele scandale din strada casinei, cari au neliniscit capitala în două nopți, s'au continuat și în 13 Ianuarie, în această noapte însă în dimensiuni mai mari decăt în zilele precedente. În 13 începură deja înainte de 8 oare seara a se aduna în strada Hatvan grupe singuratece, cari sporinduse neconcent în indiviți cari veniau din stradele vecine, deodată luară proporțiunea unei lavine. Guarda poliției în număr neînsemnat se preumbă călare în sus și în jos printre mulțimea care la început era linișcită, fără ca să fie silită a opri prin încordări deosebite afluența publicului. Îndată ce mulțimea se urcă la vreo câteva sute, vuetul începu să se audă tot mai tare. Din strada țerei, de la teatrul național și din piața franciscanilor corespundea strigătul a sutelor de glasuri. Din strada Domnilor și a șerpiilor, din strada lumea nouă, din toate stradele laterale venia popor de tot soiul. Acum poliția se încercă să oprească afluența oamenilor

FOIȚA.

Paris-Murcia.

Diariul „Paris-Murcia” înființat ad hoc pentru inundații din Spania (Murcia) are în coloanele sale și povestea de mai jos, pe care o reproducem după traducțiunea „Alegatoriului”.

O poveste spaniolă

(Minciuna și adevărul).

A fost odată ca nici odată, când minciuna și adevărul se hotărîră a trăi împreună ca doi prieteni. Adevărul era o ființă sficioasă, încredetore; minciuna era una elegantă, cutețetoare, frumoasă în vorbă. Una poruncia; cealaltă asculta totdeauna. Totul dară mergea minunat în această plăcută tovărășie.

Într'o zi minciuna și adevărul că ar fi bine să planteze un copaciu care să le dea flori primăvara, umbră vara și poame toamna. Adevărul găsi lucrul bun: copaciuul fu îndată plantat.

Îndată ce începu să se zăriască, și se

minciuna Adevărului; Soro să alegem fiecare o parte a copaciuului; asociațiunea prea strînsă e o cauză de vrajbă, socotelele în regulă fac prieteni buni. Eată de exemplu, rădăcinile copaciuului; ele îl sprigină și îl hrănesc; ele sînt la adăpost de vijelie și de vreme rea; de ce nu le iei tu? Ca să îți plac me voiu mulțami eu cu ramurile, cari cresc în aer, espuse paserilor, animalelor, oamenilor, vîntului, căldurei și înghețului. Eu fac ori ce pentru cine îl iubesc.

Adevărul confus de atîta bună-tate, mulțami tovarășului seu și intră în pămînt: mare bucurie pentru minciună, care se găsia singură între oameni, și putea domni în voe.

Copaciuul crescui iute, marile sale crăci duceau îndepărtare umbră și răcoare; peste puțin se iviră florile mai bătoare la ochi decăt trifadifurul. Oameni și femei alergau din toate părțile spre a admira această minune. Aședată pe craca cea mai înaltă, minciuna îi chema și îi fermeca prin cuvintele sale mirolăitoare. Ea le spusese, că societatea e o minciună: că

oamenii s'ar mânia între ei, dacă ar vorbi adevărul; spre a isbuti pe pămînt, dicea densa, sînt trei mijloace: minciuna simplă, când vasalul dice seniorului: „Vă respectez și vă iubesc”; minciuna îndoită, când el exclamă „să mă trăsneasă D-șeu, dacă nu sînt servitorul cel mai credincios”; minciuna întreită, când repetă: „seniorului meu bunurile mele, brațul meu, viața mea”, și părăsesce pe stăpîn în momentul pericolului. Bunul apostol dedea cu atîta veselie toate aste lectiuni, le întemeia pe așa de frumoase esemple, încăt fie cine se îmbăta de cuvintele sale. Se arătau cu degetul cei ce nu aplaudau și ei în cepeau a se îndoi de sine. La 50 de poste împregiur, nu se vorbea, decăt de minciună și de înțelepciunea sa: se vorbea ca s'o facă rego; căt despre bunul adevăr copleșit în groapa sa, nimeni numai gîndia, el putea să moară aici uitat.

În astă părăsire, unde toți îl lasau el era redus de a trăi cu ce găsia sub pămînt, și pe când minciuna domnia între verdeață și flori, sermana căr-

țiță rodea rădăcinile amare ale arborelui, plîntat de densa. Ea roase atăt, încăt într'o zi, când minciuna, mai elocentă ca tot deauna, vorbea cătră o mulțime număroasă, se ridică un vînt și fără a fi violent, restarnă de odată copaciuul, care numai avea rădăcini spre a'l ține. În căderea lor, crăcile năbușiră pe toți căfi și adăpostia, minciuna scăpă cu un ochiu rînit și cu un picior rupt, ea remase scînghe și schioapă: și încă scăpase eștin.

Adevărul, scos pe neașteptate la lumină, eși aproape gol, cu capul în disordine, cu figura severă, și începu cu un glas aspru să dojenească pe cei de față pentru credulițea și slăbiciunea lor. Îndată ce'l auzi minciuna strigă: „Eată autorul tuturor relelor noastre, eată cine ne a perdut; să moară! să moară!” și poporul îl gonii cu pietrii și cu ciomege, și viu sau mort îl aruncară în gaura sa. Puse apoi de asupra o peatră mare, pentru ca adevărul să numai ese din mormîntul seu.

Cu toate aceste el avea cățiva

dar ea nu mai era în stare să dea pept cu imbulzitorii. Mulțimea tumultuantă vędându-se deasupra începu de loc un bombardament venent asupra ferestrelor bine luminate ale casei, anumit cu pietri, care le adusee înscenătorii tumultului și aderenții lor cu sine în bunăne. Sticlele dela ferestrele cafelei învecinate Camon suferiră de petrite ce și greșiseră direcțiunea astfel încât trebuiră să se închidă toate tablele. Sentinela poliției se silia să facă ordine dar nu i succese cu toată energia ce o desvolta, căci mulțimea respundea la provocările ei cu rezistență în faptă.

Lucrul veni acolo încât pe un constablu care fu rănit serios trebuiră să l ducă din piață; acestuia i s'a spart capul cu un ciocan, după altă versiune, cu o peatră. Se vorbece că a fost maltratați și alți poliști. Unii civiliști suferiră de călcările cailor și de lovirile cu pumnul din partea poliștilor. Era un tumult infricșat între mai multe mii de tumultuanți și între poliști. Acesteia i succese să aresteze pe mai multe inși, 10 sau 12 flăcăi, cu deosebire „purători de munițiune,” cari aveau bunănele pline cu petrii.

Ei fură internați de o camdată în parterul casei și mai târziu escortați în casa poliției din apropiere. Aici se dice că s'nt cu totul răniți și arestați la vre o 30 persoane. Întracasa atacat asupra ferestrelor dela casină dură mai departe. Gătându-se petritele cei mai curagioși desfăceau cimentul dela părăcurile caselor și aruncau cu el în ferestri.

Și cu toate aceste sceneria dinaintea casei din strada Hatvan era relativ mai domoală. Afară, unde strada Hatvan trece în drumul țerei, și din sus spre piața franciscanilor sgomotul era mai mare. Nu se vedeau atacuri, se aușiau înse fluerături, în sulele asupra poliției și refrenul „Eljen Verhovay!” De altfel a succese mai târziu a închide intrările la centrul tumultului în strada Hatvan; pe timpul, când s'a sfârșit reprezentațiunea în teatrul național, nu mai putea trece nimenea și carile încă numai în pas.

Poliția a trebuit să prevadă de mai înainte că mijloacele întrebuintate nu s'nt de ajuns pentru a restabili ordinea și de aceea ea a recurat milita.

Înaintea casarmei „Carol” se aflau pe vremea aceasta toți ofițerii infanteriei de acolo, adunați pe lângă comandantul pieței general Krautwald. Comandantul i admona să

prieteni, căci o mână necunoscută săpă în peatră epitaful următor:

Aqui gaze la Verdad
Aqien el mando cruel
Mató sin enfermedad
Parque non reinase en el
Sino mentira y maldad*).

Minciuna nu suferă contradicțiune acesta e cel mai mic cusur al seu. Se căută prietenul adevărului și cum îl găsi, îl spândură repede în fața tuturor. Numai morții nu se plâng. Spre a fi mai sigur de triumful seu, minciuna cladi palatul seu pe momentul adevărului; dară se dice că câte odată el se întoarce în momentul seu, atunci palatul cade ca un castel de cărți și nimicesce vinovații și pe șarlatanii care îl locase. Dar lumea are alt ceva de făcut decât să plângă pe morți, ea îi moștenesc. Poporul, jucărie vecinică residește mereu un palat mai frumos decât cel vechiu și minciuna s'abăghe și schioapă, domnesce tot deauna.

Ed Laboulaye.

*) Aici zace adevărul, pe care cruda lume îl uscase fără a fi bolnav, spre a nu lăsa se domnească într'nsa decât minciuna și realitatea.

procedă cu tact și cu cruțare și îndată se iviră infanteriștii din regimentele Kussevich și Schmerling din două părți la locul de spectacol. Întravenirea miliției nu a putut trece fără de a provoca un cas de nenocire foarte regretabil. Dinaintea restaurațiunii Szikszay, unde imbulzeala era mai mare și tumultul mai desfășurat, un individ fu rănit de un infanterist. Venirea trupelor se prevestia din toate părțile prin sunetele alarmătoare ale doberlor. Un despărțământ de infanterie înaintă până la casină, dar numai află în stradă nimic de curățit. Serviciul mai însemnat ce putea să l presteze trupa aici fu, că dede trăsuri unui cavaler, care togma părăsi casa, un conduct de siguranță de 5 sau 6 soldați, cari mergeau în fugă înaintea trăsuri spre marea mirare a pușnilor curioși căți mai remăsese pe stradă.

Un alt raportor scrie în „Pest. Ll. despre aceste tumulte:

Afluentele publicului în strada Hatvan în această seară au urmat mai de vreme de cât în seriile precedente. Se pare, că mișcarea era organizată mai cu plan; aceasta se vede cu deosebire din afluențele de oameni, cari veniau în masse și sistem din toate stradele ce respund în strada Hatvan, și din armele de tot felul ce le aducea mulțimea în bunăne. Modul cum s'a desvoltat scandalul este acesta: Înainte de 8 oare seara o grămadă de flăcăi tineri venia din strada Kerepesiană către casină. La bolta de chocolade în față cu strada Lumea nouă ei observară doi domni în frac și cravată albă și la moment re-ună strigare: „Jos cu banda în frac!”, o strigare, care fu succedată de un vnet selbete și caotic. De aci flăcăii, al căror număr se sporis de ja la sute, înaintară spre casină, unde se adunase deja o altă mulțime de sute de indiviți cari umpleau strada cu tumultul lor. Cam într-o jumătate de oră mulțimea creșu din ce în ce mai tare. Deodată întonă un cântărea „Szozat”. Nu „Szozat” se auș un glas din mulțime. Începem „Ti fekélyek!” (voui pete de ciună!)¹ Un bravo și un ris din mii de guri însoțiră aceste cuvinte și strigările. „Le a fekélyekkel, le a frakkos bandával” se succedau într'un mod confus. Întracasa se iviră în intervale scurte deputații dietali Stefan Miklós și Otto Herman, cari se duceau în cafeneaua Camon, ce se află lângă casină. Cunoscându-i mulțimea îi salută cu „eljeniri” ce resunau departe. Poliția încă tot nu se vedea. Deodată — va fi fost pe la oarele 8½ — începură să se cutremure ferestrele casei din etagiul întâiu; unii din mulțime începu să arunca într'ensele cu petri și cu gologani (monetă de aramă de 4 cruceri). Neguțătorii din această stradă și închiseră prăvăliile — era și vremea de închidere. — Sgomotul ce s'a produs cu închiderea prăvăliilor suna ca nise pușcături din depărtare. În faptă s'a și respândit printre mulțime faima, că între militari și popor a isbucnit o luptă. Din spre resărit — așa se dicea din gură în gură — vin 800 lucrători și militarii le închid drumul; lucrul a venit la încetări; o mulțime mare de lucrători e rănită de pușcături etc. Ori cât de nebunesc erau aceste faime ele aflau credință și se transplantau altora în proporțiuni tot mai mari. Prin aceasta întăritarea mulțimei fu urcată într'un mod arteficios. Petritele sburau dese ca grindina asupra casei; ferestrele cădură cu geamurile părăind jos; între sudalme și strigări „Eljen Verhovay!” „Le a frakkos bandával!” Aplaudări, bravo — un sgomot diavolesc.

Abia acum se vędu poliția, dar într'un numer atât de mic, încât mai că se perdea printre mulțime sporind

prin aceasta numai curagiul escedenților. Încercarea de a aresta pe unul sau pe altul dintre lărmuitorii principali, n'a succese din cauza rezistenței tactice ce opunea mulțimea.

Acum începură poliști călăreți, cari până aci se ținură rezervați evitând intradins trotoarului, a procede mai cu energie. Ei însă erau prea slabi decât să poată isprăvi ceva. Cu toate încordările nu putură sparge mulțimea și mai mult îi împingeau alții pe ei decât ei pe alții. Un polișt călare, căruia i se răpise la intrarea în cafeneaua Camon bicul din mână, își hățea cu mână calul în toate lăturile și se încerca să străbată printr'o ceată care se retrăgea în interiorul cafelei. O aripă a ușei fu sdrobită în această retrăgere. Acum se ivi căpitanul suprem al cetății Thaisz în mijlocul mulțimei și cu o voce ce străbătea departe luă linisic dar cu hotărâre dispozițiunile de lipsă. Mai puțin ca un pătrar de oră și strada Hatvan fu curățită. Mulțimea, împinsă de poliție, se retrăse după piața franciscanilor, a museului și după piața lui Carol, unii escedenți fură arestați. Pe la oarele 10 se aflau între zidurile capitanatului suprem 8 arestați, între cari trei raniți, cărora medicul din apropiere cu numele Dr. Rupprecht le oferă primul ajutor. Mulțimea crescuse într'aceea la mii de oameni și s'a așezat în stradele ce respund în strada Hatvan astfel, încât poliști călări nu puteau străbate nici înainte nici înderept. După cum constată arătarea către căpitanul suprem, asupra oranelor poliției aruncau și din unele ferestri. Căpitanul suprem al cetății și consilierul ministerial Iekelfalussy — și acesta venise pe vremea când se curăția strada Hatvan — credură că e timpul să se folosească de ajutor militar. Îndată după aceasta sosi dela casarma Carol infanterie din regimentul Kussevich sub comanda majorului Helbich cu baionetele puse și după tactul dobei și se postă — după îndrumările consilierului Iekelfalussy — la intrare în strada Lumea nouă, în piața franciscanilor și în punctul de înnodare al stradelor la casa lui Zrinyi. Trupa, o bataliune cum e în timpul de pace, era înverdat prea slabă, pentru a ține cu succes în frâu și a risipi o mulțime ce numera multe mii și care se sporia prin afluențe proaspete. S'a recurat a o doua bataliune — dela regimentul Schmerling — care sosind îndată în fața locului sub comanda colonelului-locotent Medved, după o espediciune cu colonelul, cu majorul Helbich și cu consilierul ministerial Iekelfalussy, înaintă cu baionetele scoase respingând mulțimea tumultuantă dealungul teatrului național în spre museu. În acest moment se întâmplă o nenocire. Din strada stațiunii venia o ciurdă de boi, cari în întunec fură considerați din partea mulțimei de soldați în haine albe. Urmă imbulzeală mare. Se aușiau țipete, strigări de spaimă și injurături. Sfârșitul a fost, că doi bărbați devenind greu răniți fură transportați în cafeneaua Zrinyi. Vătămările s'nt impuneturi, de baionete ori de coarnele boiler, aceasta se va constata prin cercetare. Acum începu mulțimea a se risipi, ear militarii întinseră cordonul tot mai departe prelungă strada Hatvan. Spectaculul a încetat abia la 2 oare dimineață; pe la 1 oră deja se putu retrage o parte din miliție.

În seara următoare s'au continuat tumultele în Budapesta. Nepermițându-ne spațiul a raporta despre ele mai pe larg atîngem, că au luat dimensiuni mai mari ca în sara premergătoare și au costat și două vieți omenești.

După o versiune oare-cine ar fi tras cu revolverul asupra comandantului general Edelsheim Gyulay. Altă versiune, este că trecând o tră-

sură preste o cartușe aceasta a explodată și întempleră a voit ca exploziunea să se îndrepte contra comandantului general.

Elenisarea Epirului și Tesaliei de către syllogii Greci.

În „Telegraful” găsim următorul articol interesant:

„Un notabil din Salonic ne adresează următorul interesant articol:

Sub cuvânt de recreațiune și pentru a mi da bin socoteala despre lucrarea de elenisățiune ce se petrecea în Epir și în Tesalia, luasem altă dată câte-va note. Am regăsit o parte dintr'ensele și nu cred să nu fie de vre-un folos în particular a celorla care cer cedarea celor două provincii ale Turciei, către Grecia.

A proba că nici Tesalia nici Epirul n'au făcut vre-o dată parte din Grecia, ori care să fie articole lor raporturi cu densa, e o chestiune lesne de demonstrat pentru oricine a studiat cât de puțin istoria. Nu tot astfel e și despre lucrarea de elenisățiune, întreprinsă de căți-va ani, lucrare pe care nepervedea guvernul turcesc singură a fost capabilă să o permită. În ori-care altă parte o asemenea lucrare ar fi fost interzisă și combătută. Spre exemplu, s'ar fi pretins ca limba indigenă să figureze în scoalele Epirului și Tesaliei, alături cu limbele străine. Dar în Constantinople chiar, se obicnuiesc a se inchide ochii în fața celor mai revoluționare acte, numai ca ele să se acoperite de aparențe umanitare sau filantropice.

Grecia reclamă astăzi Tesalia și Epirul, în virtutea tratatului din Berlin. Pentru ce nu reclamă ea aceste două provincii în virtutea silințelor ce și-a impus pentru a face dintr'ensele provincii elene. Aceste sacrificii au să pară neuneora. Cu toate aceste ele n'a se pot tăgădui.

Cât despre structurile următoare, nimic mai lesne, și la Constantinople mai mult decât în ori și care altă parte, esactitudinea lor; se poate numai ca odată, să fie trecut drept o altă: greșală vrednică de erast de către acei care nu vor vedé în această colecțiune de note, foarte instructive, decât o lucrare primitivă a unor oare de recreațiune.

În curent cu cea ce se petrecea atunci în Albania, am dat notelor mele titlu: Instrucțiune publică în Albania, sau mai bine elenisarea țerilor, de către syllogii Eleni. De ce un astfel de titlu: pentru că pe de o parte, lucru deja constat de către mine însuși de vis, clerul grecesc, nu permitea, și nu permițe încă în Albania deschiderea vre-unei cărți în limba indigenă: voui să dăc albaneză sau valacă, căci dela Muntenegru până la Prevesa, nu se găsece decât aceste două populațiuni.

Da, ori-cărei regiuni ar aparține, populațiunile Albaniei s'nt exclusivamente sau Valachi sau albanezi proprii șiși. Și acia, pe care unii jiaristi îi numesc Greci, nu s'nt Greci. Adevărat vorbind, ei vorbesc mai mult sau mai puțin bine, da vorbesc mulțumită unuia din aceste două fapte: sau că se duo de lucrează în altă parte, sau că la scoală și la biserică se vorbesc exclusivamente numai grecesce, nepermițând clerul grecesc, fie în scoală, fie în biserică, întrebuintarea nici a limbei valache nici a limbei albaneze.

De voiesc acum cineva să și dea socoteala despre lucrarea elenisătoare din Tesalia și din Epir, să cetească extractul următor, copiat de către mine însuși din foile diarului „La Turquie”. Am cetit la 27 Decemvre 1872 în acest diar:

„Știința sa patriarhal ecumenic a subseris suma de 750 lire, în folosul societății de curând înființată în Constantinople, pentru respândirea instrucției publice în Epir.”

În numarul seu dela 11 Ianuarie 1873 același diar scria: „Neguțătorii originari din Epir, stabiliți în Turnul Măgurele (Valachia) au organizat o subscripțiune care a produs 30,000 de franci, în folosul societății literare de curând înființată în Constantinople

pentru răspândirea instrucțiunii publice în Epir*.
(Va urma).

Raport general

despre activitatea „reuniunii române de cântări” din Sibiu și a comitetului ei dela înființare în 16 Noembrie 1878 până la sfârșitul anului 1879.

(Cetii în adunarea generală din 3 Ianuarie 1880).

Onorată adunare generală! Comitetul provisor, conformându-se dispozițiilor statutare din §. 8 al. 6, vine a prezenta onoratei adunări generale următorul raport despre activitatea sa și a reuniunii în restimpul dela 16 Noembrie 1878 până la sfârșitul anului 1879.

Instituții în mod provisor în 16 Noembrie 1878, „Reuniunea română de cântări” a ales în adunarea sa generală de același dat un comitet de 8 membri, concredându-i conducerea afacerilor sale până la constituirea definitivă. Acest comitet în frunte cu presidentul reuniunii Dr. Aurel Brote, s'a născut pe cât 'i-au iertat greutățile începutului a corespunde în cea mai bună conștiință chemării sale și încrederei puse în densul. Încât aceasta 'i-a succes, d-voastră sfințitei competenți a judeca, ear pentru viitor veți da directivele necesare în acele afaceri, în care comitetul vi se va pără a nu fi purces conform intențiilor d-voastră.

Urmând însărcinării primite dela adunarea de constituire provizorie, comitetul a înaintat statutele reuniunii la locurile competente spre aprobare. Din cauza unor emendări reclamate de în ministeriu reg. ung. de interne și sancționate prin votul adunării generale extraordinare din 3 Februarie a. tr. aprobarea statulelor s'a întârziat așa, încât abia în 17 Martie sub Nr. 11938/1879 s'au retrimis comitetului, provădute cu clausula de întărire a locurilor competente. Dela acest dat dar se poate privi „Reuniunea română de cântări” ca constituită după toate formele legale. Și până la acest termen însă reuniunea, cu previa incunoștințare a autorităților polițenesci locale, și-a urmărit problema sa de a cultiva musica vocală, fiind de 2 ori pe săptămână probele de cântări sub conducerea d-lui dirigent de chor C. Frühling, designat spre acest scop. Probele au continuat a se ține de atunci încooace regulat, excepționând lunile de vară Iulie și August, care s'au făcut timp de ferii și pentru reuniune. Zelului membrilor activi, cari cu esactitate esemplară au cercetat oarele de probă, este a se mulțămă dacă, chiar încă înainte de aprobarea statulelor, în 9 Februarie a. tr., s'a putut arangia primul concert ordinar al reuniunii. În 30 Octomvre a urmat apoi al doilea, în conformitate cu dispozițiile statulelor aprobate. A-fără de aceste producțiuni ordinare, juna reuniune a mai arangiat și o producțiune extraordinară în 24 Martie, cu tace de intrare pentru toți membrii și a participat la concertul filantropic arangiat de „Reuniunea germană de cântări” din loc, în favorul Seghedinului, nerocit prin esundările Tisei. Dacă producțiunile ordinare și cea extraordinară, arangiate pentru membri, a stărnit față cu reuniunea noastră cel mai viu interes la publicul român, participarea la concertul filantropic 'i-a câștigat cele mai legitime simpatii și la publicul neroman din această cetate.

În producțiunile musicale ale reuniunii comitetul a purtat grige a se escuta atât piese de musica națională, cât și de musica clasică; cele dintău din motivul ca, prin escutarea lor să se cultive simțul național și să se prepare terenul pentru o desvoltare mai îmbucurătoare a muzicii naționale în viitor, cele din urmă din mo-

tivul că, prin ele se poate cultiva mai cu succes gustul adevărat estetic, indispensabil chiar pentru cultivarea muzicii naționale. Intre piesele musicale naționale, escutate, fără indoială ocupă locul prim balada „Vêrful cu dor,” pre care comitetul o a dobândit-o de dreptul dela compositorul Z. Lubicz, așa că reuniunea noastră a fost cea dintăi, care a escutat această piesă interesantă în public în patria noastră.

Trecând la atacerile curat administrative, comitetul, pentru a face tuturor membrilor enocute dispozițiile statulelor, a îngrijit de tipărirea lor în tipografia archidieceșană și le-a distribuit între membrii reuniunii, mai departe pentru existența reuniunii să fie asigurată și din punct de vedere material el, în conțelegere cu membrii activi ai ei, a stabilit îndată la început cuotisațiuni anuale, și anume pentru membrii activi cu 3 fl. 20 cr. și pentru cei ajutători cu 4 fl., cuotisațiuni, cari, cu puține excepții, au și încurs regulat în rate trilunare la cassa reuniunii. Comitetul a recunoscut și recunoaște că, pentru împregiurările noastre cuotisațiunile amintite sunt cam mari; greutățile începutului însă le-au reclamat așa precum sunt fiesate, căci altcum ar fi fost pusă sub întrebare chiar existența reuniunii abia constituite. Cu plăcere se constată că, zelul public român, recunoscând marea însemnătate ce au reuniunile preste tot și a noastră în special pentru desvoltarea vieții sociale și pentru cultivarea gustului, nu a pregetat a oferi cu cea mai mare bunăvoiță spriginul sen material pentru susținerea reuniunii. Așa din partea venerabilului consistoriu archidieceșan și resp. a direcțiunei seminarului Andreian apoi din partea acționarilor institutului de credit „Albina,” reuniunea noastră s'a vëgut în decursul anului trecut întimpinată cu deosebită bunăvointă, punând cel dintăi gratis la dispoziție pentru probele de săptămână o localitate acomodată în numitul seminaru, ear cei din urmă conferindu-i în adunarea generală de dto 28 Martie a. tr. un ajutoriu de o sută floreni v. a. Afară de aceste d-ra Sabina Brote a oferit gratuit clarivul sen pentru acompaniamentul dela concertul extraordinar; d-na M. Cosma a dăruit o lampă; d-na M. Roșca o co-pertă de pânză pentru piano, dl I. G. Bariț două sfeșnice în folosul reuniunii.

În sinul comitetului s'a făcut în decursul anului o schimbare reclamată de împregiurări, și anume în locul d-lui D. Coșma, repășit din cause grave familiare dela funcțiunea sa de secretariu, s'a substituit membrul comitetului Dr. D. P. Barcianu.

Trecând la membri se constată că, numerul de 66 membri activi dela înființare s'a sporit în decursul anului până la 83. Din ei însă au repășit 8 inși, intrând ca membri ajutători, 12 inși au repășit cu totul și 1, doamna Constanța Coșma, a fost răpătită reuniunii prin moarte; remân dar cu sfârșitul anului 1879 membri activi 62. Membri ajutători s'au înscris în decursul anului 78; din acestia au repășit 11 inși, remănând cu sfârșitul anului 67.

Veniturile ordinare ale reuniunii au fost: din tacele de membri pentru a IV-lea cuartal din 1878 și din cele 4 cuartale din a. 1879 . 495.50
dela producțiunea extraordinară 86.—
„ordinară” . 12.—
„contisațiuni anticipative pro 1880 8.—

Venitul extraordinar din donațiunea dela institutul „Albina” dimpreună cu interesele 104.60
Suma: 706.10

Cheltueile au fost:
Dirigentul de chor 227.—
Spese de cancelarie 20.26
Musicali 4.30

Hârtie de note 17.65
Decopiarea notelor 30.83
Economatul 23.18
Spesele producțiunilor . . . 111.—
Remunerațiune servitorilor . 18.14
Spese extraordinare 14.39
Chirie pentru piano 38.66
Suma: 505.21

Substrăgându-se cheltueile din venituri, rezultă pentru anul 1880 în favorul reuniunii un rest de 200 fl. 69 cr.

Arhivul reuniunii cuprinde până acum, copiate în esemplare de ajuns pentru cele patru voci, piese musicale 20, esemplare din statutele reuniunii 300, esemplare din testul baladei „Vêrful cu dor” 68. De inventariul reuniunii se mai țin: o stampilie, o lampă mare cu două brațe, o lampă mică, o co-pertă pentru piano și 2 sfeșnice, în valoare de 12 fl. 89 cr. v. a.

Aceste sunt în reasumat datele ce comitetul are onorul a prezenta on. adunării generale. Funcționând în mod provisor și neavând preliminar un buget pro 1879, de asemenea lipsindu-i și în alte privințe îndegetări pentru conducerea societății, cel puțin în jumătatea dintăi a anului până la aprobarea statulelor, el a făcut ceea ce a aflat de bine pentru înaintarea scopului reuniunii. Drept aceea comitetul își ia voia a ruga pe on. adunarea generală:

1. A aduce înainte de toate tributul de pietate umbrei reposesatei și fostei zelose membre a reuniunii d-nei Constanța Coșma.

2. A da comitetului provisor ab-solutoriul pentru activitatea sa din anul trecut.

3. A ficsa bugetul pentru 1880 pe baza proiectului, ce comitetul are onorul a l' prezenta.

Cu aceste comitetul provisor prindându și misiunea sa de încheiată, mulțămesc on. adunării generale pentru încrederea, cu care a fost onorat și pune manlatul sen earăși la dispozițiunea on. adunării generale.

Din ședința comitetului ținută în Sibiu la 30 Decemvre 1879.

Comitetul

Varietăți.

* (Necrolog). *Georgiu Simon*, manipulant în tipografia archidieceșană, după suferințe scurte, și-a finit viața în al 47-lea an al etății, Joi în 3/15 Ianuarie a. c. Remășițele pământesci se vor înmormânta Duminecă în 6/18 Ianuarie la 3 oare după ameași din spitalul Francisc Iosifian în cimiterul gr. or. din suburbiul Iosifian spre repausul etern.

Cu inima înfrântă de durere, sora și frații repausatului aduc la cunoștință în numele lor și al copiilor lor această tristă scoire tuturor consăngeniilor, amicilor și cunoșcuților. — Fieți țărina ușoară!

* (Concert). Societatea de lectură a junimeii române dela universitatea din Cluj „Lulia” va ține în 19 Febr. st. n. 1880 un concert declamatoric-musical împreunat cu salt și cu jocul istoric „călușerul,” în sala redutei urbane din Cluj. Începutul va fi la 7½ oare seara.

Prețul unui bilet de intrare 1 fl. 50 cr. de persoană; 3 fl. familie de doi membri, ear pentru membri ceilalți 1 fl. de persoană; — un bilet de fereastră 1 fl. 50 cr.; eară unul de galerie 1 fl. v. a.

Bilete se edau prelângă arătarea acestui invitătoriu în 19 Februaru st. n. dela 10—12 oare a. m. și dela 3—5 oare p. m. în localul casinei române (casa lui Gebhart, strada Monosturului 17.) eară seara la cassa.

Contribuiri marinimoase în favoarea societății de lectură se primesc cu mulțămă și împreună cu ori-ce

solviri preste prețul intrării se vor cuita pre cale diaristică.

Progama concertului dimpreună cu ordinea salturilor, se va distribui în seara petrecerei.

* (Mortalitatea în Sibiu) în anul 1879 avu un numer de 588 indiviți, între cari 320 de seculs bărbătesc și 268 de seculs femeiesc Mai mare fu mortalitatea în lunile Iu Ianuarie, Maiu și D. cemvre și a răpăit din viață mai mult indiviți în perioada etății dela nascere până la 2 ani, apoi dela 25—40 și dela 50—60 ani. Cei mai mulți au reposit de aprinderi de plumăni și de tuberculoasă.

* (Un răsputn suspicios). Un amic fiind întrebă de altul: Cu cât a cumpărat orologiul seu, li respunde: „Veți frate, nu pot să ști spun apriat, pentrucă atunci, când 'i-am cumpărat, n'a fost nime de față.”

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.”)

Viena, 16 Ianuarie n. În comuniunea bugetară a delegațiunei austriace s'a resolvit bugetul de esterne în conformitate cu proiectul guvernului. În curgerea dezbaterii speciale declară baronul Haymerle, că un respuns la nota circulară română cu privire la hotărârile camereii române în cestiunea Israelitilor nu a urmat încă din partea cabinetelor, din partea Austro-Ungariei special pentru aceea nu, pentrucă aceasta voia să procedă în acord cu celelalte puteri. Dacă puterile, care până acum nu au recunoscut România, se vor decide, a enunța recunoașterea pe baza *statului quo*, atunci ne vom sili la tot cazul să obținem dela guvernul român promisiuni pozitive cu privire la ulterioara desvoltare a principiului stabilit. Ministrul accentua necesitatea de a se susține postul de ambasadă în Constantinopol și în Vatican, observând relativ la acest din urmă, că nu există nici un temeliu pentru a trata pe ponteficele actual, care pentru atitudinea sa conciliantă se bucură de simpatii generale în Europa, cu mai puțină considerațiune decât pe predecesorul sen. Dreptul de suveranitate și s'a adjucecat sântului Seau fără a s'a contestat din vre-o parte, și puterea și pozițiunea lui nu remân restrinse numai la întinderea teritoriului seu; în Vatican este reprezentată o putere mare, adenc pëtrundătoare, a cărei influență asupra statelor singuratiche nu se poate nega.

Paris, 16 Ianuarie n. S'a cetit o declarațiune ministerială, în care se țice, scoimbare cabinetului nu însemnează părăsirea politiceii prudente și moderate, ci pregătescse întroduearea succesivă de îmbunătățiri pe calea reformei. Declarațiunea enumeră cestiunile de resolat: crearea unei legi de instrucțiune, de reuniuni, unei legi de presă cât de liberală, continuarea clădirilor publice, consulțări asupra cestiunei regimului de vamă și legi militare mai de însemnătate. Guvernul va îngrijii pentru linise și va întemia o republică, lângă care se vor pută alătura, încet cu încetul, toți Francezii cei buni. (Aprobare vie cu deosebire în camera deputaților).

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Genesa evangeliilor.

(Stădiu biblic).

* *Egervare tās qayās.* Ioan 5, 30.
(10 Urmare).

B. *Evangelia după Marcu.*

În consonanță cu mărturiile interne sune mărturiile esterne, cari în unanimitate afirmă că Marcu a scris

Evangelia predicată de Petru¹⁾, ca conșoat al acestui Apostol²⁾.

Este evident că istorisirea se bazează pe isoavre petrinice. Cele dintr-o scenă evanghelice nu conduc în societatea lui Petru. Chiar spiritul, în care e scrisă Evangelia este adecuat naturii celei grabnice a lui Petru. Întregul ei are ceva impetuoz, cuceritoriu prin farmecul și vioiciunea descrierilor. Acest spirit impozant de cucerire se vede că a fost luat în considerare de simbolica bisericească când a dat „leul” ca emblemă a Evangeliei după Marcu.

Primul pas, ce trebuia să-l facă Evangelia în păgânism, trebuia să fie acela al unui cuceritoriu, carele prin o acțiune grabnică și energică să frapeze și captivizeze spiritele.

Acestui pas trebuia să-i urmeze al doilea, carele să aducă stabilite, lămurire asupra stărei celei noue de lucruri: să incredințeze pre cei captivați despre siguranța noii lor poziții.

Aceasta, precum vom vedea, o face:

C. Evangelia după Luca

carele încă la început (1, 4) face enunțiamentul că ceea ce scrie, scrie spre a convinge pre cetitori despre siguranța noilor învățături, în cari au fost instruați:

[Critica: Evangelia este neautentică. Ea s'a scris cam pe la sfârșitul veacului al doilea, servindu-i de basă Evangelia din canonul lui Marcion.

Motivele:

1. Cuprinsul Evangeliei este același ca și în Evangelia lui Marcion, cu unele adause de mai târziu — capp. prime. Prin urmare Evangelia e scrisă mai târziu de cât a lui Marcion, prin urmare cam pe la sfârșitul veacului II, prin urmare nu e scrisă de Luca, soțul lui Pavel. Aceasta se dovedește prin împregurarea că:

2. în Fapt. app. 1, 1. Luca mărturisește că în Evangelie a scris faptele și învățăturile lui Iisus, de unde se vede că însuși eschide capp. 1 și 2 din Evangelie;

3. cuprinsul acestor 2 capitule dela începutul Evangeliei nu este istorie, ci mit;

4. limbajul din aceste capitule e deosebit de cel din capp. următoare;

5. scriitorul însuși mărturisește că a folosit documente, între cari e Marcion, sau cel puțin o scriere perdută, carea a servit și lui Marcion de basă.

6. Luca după 1, 1. se dovedește a fi în a doua generațiune a creștinismului.

7. Chronologia dela Luca nu este esactă.

8. Luca (12, 12.) anticipă lupte între creștini și necreștini.

Ca să putem apreața aceste preținse argumente este de lipsă să facem o scurtă privire asupra lui Marcion și canonului lui.

¹⁾ Confer: Papias, la Eusebius h. e. III. 39. Ireneus adv. haeres. III. 1, 1. Clemens alex. la Euseb. h. e. VI. 14. Origen la Eus. VI. 25. Eusebius XI. 15. Tertulian, adv. Marcionem IV, 5. Hieronymus ad Hedibium 10 ș. a.

²⁾ Că Marcu ar fi fost numai învățat al lui Petru și n'ar fi cunoscut pre Iisus, după cum ne spune Papias l. c. nu mi se pare probabil, și mărturia lui Epiphaniu contra haeres. LI, 6. că ar fi fost unul din cei 70, căștiuți valoare prin mărturisirea însuși Evangelistului. Căci pre cum scrie Mateiu 9, 9 seq. și Ioan 1, 39 seq. a-lam mână scriitorilor, tot astfel și în Marcu 14, 51. El este tinerul, carele în grădină își lasă cămeșa în mâinile ostașilor, cari voiau să-l prindă. Pre lângă însemnătatea acestei notițe, carea se vede că numai pe scriitorul l'a interesat: numai un tiner că Marcu, carele avea locuință în Ierusalim (fapt. app. 12, 12.) și în a cărui casă probabil ține Iisus cina de pe urmă, a putut eși desbrăcat însoțind pe Iisus până în grădină; — străinii, cari dormeau peste noapte în acea grădină, nu o puteau face aceasta fiind timpul recoros (Ioan 18, 18).

Marcion, fiul unui Episcop din Sinope în Pont, pentru eresul seu fu excomunicat de chiar tatăl seu pre la a. 150. El merse în Roma și întemeie secta numită „marcionită.” Eresul lui era o mistificare a doctrinei lui Pavel, în puterea căreia el deveni inamic de moarte al iudaismului, și opoziția extremă a ebitonismului. El înveța ca Christos s'a arătat numai ca *q̄v̄raqua* — fantomă, nu cu adevărat trup omenesc; că (Christos) nu s'a născut, n'a pățimit și murit, și că nu stă în nici o legătură cu Testamentul vechiu; că Testamentul non n'are nimic comun cu Testamentul vechiu, carele a eșit din valoare. Spre a-și întemeia doctrina, Marcion își compuse un canon propriu, pre carele îl putem scoate numai din scrierile apologetilor (Ireneu, Tertulian, Epiphaniu și Hieronymus).

Canonul acesta a constat din 1 Evangelie și 10 Epistole ale lui Pavel. Atât Evangelia, cât și Epistolele le trunchie spre a-și pute legitima doctrina, omițând din Evangelie nu numai nascerea și pruncia lui Iisus, dar și toate citatele din profetii și istoria patimilor lui Iisus (acestea contra-duceau sistemului lui). Tot asemenea delătură din epistole provocările la profetii, porții însemnate din epistola către Romani, ca 10, 5—11, 32. apoi capp. 15 și 16, asemenea și din epistola către Galateni. Cu acest falsificat, Marcion „își amăgi învățecii, făcându-i să creadă că el ar fi mai vrednic de credemț de cât Apostolii, susținând că singur aceea e autentică, ce a denăturat el”²⁾.

Fiind aceasta starea lucrului numai o critică frivolă ca cea a scoalei de Tübingen poate măsura autenticitatea Evangeliei după Luca cu Marcion și canonul acestui eretic.

Cu toate acestea să esaminăm mai de aproape această cestiune delicată. Mai întâiu în general, apoi în punctele speciali.

a) Luca ne spune la începutul Evangeliei, că scrie numai după esaminări și scrutații esacte (veți mai la vale). — ceea ce n'aravê loc, dacă această Evangelie ar fi o prelucrare a Evangeliei lui Marcion

b) Evangelia lui Marcion a fost o scriere eretică, compusă pentru scopuri contrare creștinismului. Cine își poate acum închipui că scriitorul Evangeliei după Luca să fi folosit ca basă tognă această scriere eretică, ba să o fi decopiat simplu, făcând ici colea câte un adaus?

c) Nu avem nici o urmă să fi esistat Evangelia marcionită înainte de Marcion, sau ca această Evangelie să se fi folosit în biserică.

De aci urmează, că această Evangelie a fost în adevăr o mutilare a Evangeliei după Luca, după cum ne spun apologetii³⁾. (Va urma.)

¹⁾ O reconstruire a Evangeliei lui Marcion a încercat Hahn. A. Das Evangelium Marcions in seiner ursprünglichen Gestalt. Kön. 1829, retipărită în: Thilo Cod. apoc. N. Test. T. L. pg. 401—480.

²⁾ Ireneu adv. haeres. I, 27, 2. III, 12, 12.

³⁾ Ireneu l. cit. și III, 11, 7. Tertulian, adv. Marcionem IV, 2. Epiphannius haeres. XLII, 11.

Economic.

Sibiu, 13 Ianuarie. Pro hectolitru: Grâu, 8.80—9.40; Grâu săcărê, 6.90—7.80; Secară 5.—5.40; Orz 4.30—4.60; Ovaz 2.80—3.20 Cănuș 6.30—4.80; Malaiu 6.50—6. Cărtofi 1.130—1.50; Sămânță de căneapă 6.90—10; Mazere 4.6—7; Linte 5.11—12; Fasole 6.6—7 pro 50 chilo; Făină de păne 7.50; Sălină 6.30—32; Unsoare de porc 25—28; Sămbrut pro 50 chilo 6.16—17; Său de luminări 6.23—24; Luminări de său 50 chilo 6.28—28.50; Săpănuș 6.20—20.50; Fân 50 chilo 1.1—1.10; Căneapă 50 chilo 6.16—18 Lemne vârtosase de foc pro metru cubiu 6.350 Spirit pro grad 45—60 cr. pro chilo; carne de vită 42—46 cr; Carne de vițel 40—60 cr. carne de porc 38—40 cr; carne de berbec 28 cr.; ouă 10 de 40 cr.

Bursa de Viena și Pesta
din 15 Ianuarie 1880

	Viena	Pesta
Renta de aur	97.65	97.90
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	—	77.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	90.20	90.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	79.—	79.50
Imprumutul drumurilor de fer ung.	116.—	116.25
Obligațiuni ung. de rescumpărarea păământului	88.25	88.75
Obligațiuni ung. cu clausulă de scriere	—	87.—
Obligațiuni urbariale temesiane	86.50	87.—
Obligațiuni urb. temeș. en clausulă de sorșire	—	86.50
Obligațiuni urbariale transilvane	86.25	86.75
Obligațiuni urbariale croato-silvoniche	89.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea făcmei de vin	89.50	90.—
Datoria de stat austriacă în hărtie	69.60	69.75
Datoria de stat în argint	71.10	71.—
Renta de stat austriacă	82.80	82.50
Sorși de stat dela 1860	132.—	131.50
Aecțiuni de bancă austro-ung.	842.—	837.—
Aecțiuni de bancă de credit ung.	288.—	288.75
Aecțiuni de credit austr.	266.76	268.50
Sorși unguresci cu premii	—	110.50
Argint	—	—
Galbin	5.53	5.47
Napoleon	9.34 1/2	9.34
100 maree nemșeci	57.90	57.83
Londra (pe polia de trei luni)	117.05	116.90

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 9 Martie și 10 Aprilie imob. lui George Chânde în Viștea de jos (judec. cerc. Făgăraș); în 10 Febr. și 10 Martie imob. lui Andreu Thorwächter în Cașolț (trib. Sibiu); în 20 Ian. și 20 Febr. imob. lui Ioan și Toader Ceteraș în Boghuiu (judec. Gherla); în 29 Ian. imob. lui Francisc E d ö s în Nyárád-Karácson (trib. M. Osorheiu) în 31 Ian. mobilele lui Ananie Moldovan în Turda (judec. cerc.); în 31 Ian. și 1 Martie imob. lui Leopold Edeyri în Boarta (judec. cerc. Mediaș); în 31 Ian. imob. lui Ioan Bașu în Hidrichfal (judec. cerc. Huedin); în 6 Febr. și 6 Martie imob. lui Ioșif Vale în Balomir (trib. Deva); în 12 Febr. și 12 Martie imob. lui Alecsandru Balugh în Deva (trib.); în 12 Febr. și 12 Martie imob. rămasului după Ioan Lűsch în Roșia; în 6 Febr. și 6 Martie imob. lui George Bastiu în Rod (trib. Sibiu); în 11 Febr. și 11 Martie imob. Ilenei Voic în Brașov (trib.); în 10 Ian. și 19 Febr. imob. lui Ioan Fleischer în Botsch (judec. cerc. Teaca); în 14 Febr. imob. lui Carol Kessler și soși în Bistrița (trib.); în 11 Febr. și 12 Martie imob. lui Vasilie Dumitru în Siderișul-mare (judec. cerc. Reghen); în 9 Febr. și 10 Martie imob. Cătecei Mărginean în Brașov (trib.); în 20 Ian. imob. lui Ioșif și Carolinei Marchall în Sibiu (trib.); în 19 Ian. imob. lui Mateiu Knuff în Amnaș (trib. Sibiu).

Nr. 165. 3—3. CONCURS.

Pe basa înaltei ordinațiuni consistorială Nr. 3132. B. 1879 pentru in-

tergirea vacantei parohiei de clasa a III Mur. Decea, ppresbiteratul Turdei inferioare se escrie concurs cu termenul până la 2 Februarie 1880.

Emolumentele sânt:

1. Casă parochială cu 2 încăperi, culină în mijloc și grădină de legumi.

2. 5 Iugere, 1496 °□, parte arătură, parte fâneaț, folosirea cimiteliului, și soarte întreagă în pădurea comunală.

3. De toată casa o felderă cucuz sfărmat (a 16 cupe) și o ți de lucru.

4. Stola usuată.

Doritorii de a ocupa această stațiune preotească au de ași asterne suplicile instruite conform prescrierilor din „Statutul organic” și a dispozițiunilor sinodale arhiepiscopesane provisorice din a. 1873; — până la termenul de mai sus, oficiului ppresbiteral în Agherbițiu, u. p. Gyéres-Szt. Kiraly.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Agherbițiu, 21 Decemvre 1879.
Simeon Pop Moldovan m. p. protopresbiter.

Depuneri de capitale spre fructificare

se primesc la institutul subsemnat cu 5% eară sub condițiune de a se anunția institutului ridicarea depunerii la 6 luni înainte cu 5 1/2% interese.

Interesele încep cu ziua, care urmează după ziua depunerii capitalului și înceată cu ziua premergătoare zilei în care se ridică depunerea cu acel adaus însă, că numai după acele capitale se dau interese, care stau depe la institut cel puțin 15 zile.

Cu începerea dela 1 Ianuarie 1880 interesele se plătesc fără de tragere.

La dorința deponentului se pot stabili în ziua depunerii capitalului și condițiuni speciale de esolvire, cari se înseamnă apoi în libel și în cartea depunerii institutului. În atare cas restituirea depunerii urmează după aceste modalități speciale.

Depunerile trimise prin postă pe lângă comunicarea adresei deponentului se resolv totdeauna în ziua primirei.

Asemene se pot efectui prin postă anunțării și ridicări de capitale. Sibiu în 31 Decemvre 1879.

„Albina”
[56] 3—3 Institut de credit și de economi

Neoplanta.
1875.
Medalie de argint.

Seghedin.
1876.
Medalie pentru merit.

CLOPOTE

DE TOATĂ MĂRIMEA

pe lângă hotărîrea prealabilă a sunetelor lor.

Cu deosebire recomandăm **clopotele găurite**, inventate de densus, a căror sunet este mai adăne decât acelor de construcțiune vechie și care, fiind de 100 punți, sânt asemenea celor de 140 punți de construcțiune vechie.

Se află todeauna în deposit clopote, dela mărimea cea mai mică până la 50 chilogr., precum și de **proase portative** și de **cană**.

Se recomandă pentru comande cât de multe

Antonie Novotny
în Timișoara.

[57] 10—12